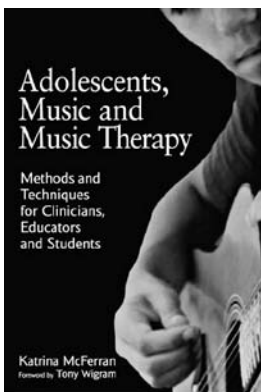

Boganmeldelse – Adolescents, Music and Music Therapy

Anmeldt af **Stine Lindahl Jacobsen** cand. mag. i musikterapi, ph.d. studerende på forskerskolen, Aalborg Universitet. Kontakt: slj@hum.aau.dk

McFerran, Katrina (2010). *Adolescents, Music and Music Therapy. Methods and Techniques for Clinicians, Educators and Students*. London: Jessica Kingsley Publishers. 304 sider. Pris: £22.99

Ud fra egne erfaringer og understøttet af teori fortæller og forklarer Katrina McFerran, hvordan musikterapi og musik kan bruges sammen med unge med mange forskellige typer af problematikker og lidelser. Som Tony Wigram beskriver i forordet, er der ikke publiceret meget indenfor dette område, selvom det synes oplagt at benytte de unges fascination af musik i terapeutisk arbejde med dem. Selv uden eventuelle patologiske lidelser er ungdommen og puberteten et kompleks stadie i livet, hvilket ofte volder problemer for professionelle behandlere, lærere og forældre. McFerran bringer os ind i den unges verden og får os til bedre at forstå deres komplekse verden. Hun tilbyder metoder og teknikker, der alle er forankret i teori og forskning samt sat i tydelige rammer med behandlingsstrategier, mål og evalueringsrefleksioner. Bogen er

sat op i en tydelig og gennemskuelig struktur ofte med de samme afsnitstyper i hvert kapitel.

Bogen indeholder 10 kapitler opdelt i fire dele. Der er en introduktion til hver del, hvilket giver læseren et klart overblik over indholdet samt sammenhæng mellem teori og teknikker. Desuden laver McFerran en opsamling af hele bogen i dens afsluttende konklusion. Det er forfriskende at læse en bog, hvor der er lagt lige stor vægt på teori og metode. En teoretisk velforankret metode eller teknik forbedrer anvendeligheden i praksis, idet den er nemmere at forstå og sætte ind i forskellige kliniske rammer. Ethiske overvejelser omkring begrænsninger og farezoner i specifikke metoder er ligeledes godt beskrevet, og McFerran skal så absolut have ros for sin grundighed og tydelig-

hed. Hun beskriver sig selv som værende eklektisk og holistisk, hvilket også kommer til udtryk i hendes forskellige måder at forholde sig til de unge på.

Første del af bogen giver en grundig baggrundsviden omkring unge, og hvordan de kan forstås og omgås. I kapitel 1 og 2 taler McFerran om tre grundlæggende fremgangsmåder herunder fokus på forståelse, på accept eller på udvikling. Det er vigtig at være sig bevidst om, hvorfor man vælger specifikke metoder, der hver især ændrer sig markant afhængig af den overordnede fremgangsmåde. Kapitel 1 indeholder også en grundig litteraturgennemgang, som McFerran konstant forholder sig aktivt til, og som hun løbende i resten af bogen kæder sammen med sine egne teorier, der er funderet i hendes egen empiriske forskning. Læseren får et godt billede af, hvordan arbejdet med unge kan være hårdt og frustrerende, men samtidig giver McFerran tydelige og forholdsvis simple retningslinjer for, hvordan du som kliniker bør forholde dig. Hun understreger bl.a. vigtigheden af tillid, autenticitet og gennemskuelig, der egentlig også er en god beskrivelse af hendes egen skrivestil. I kapitel 3 forholder McFerran sig til det sunde i de unge, og hvordan de kan hjælpes gennem musik, hvilket igen er delt op i fire punkter: Identitetsopbygning, livskraft, kompetence og forbundenhed. Hun taler om specifikke sange, og om hvordan man forbereder sig bedst i arbejde med musik og unge. Udover musikterapeutiske teorier inddrages også antropologiske, sociologiske og kulturelle teorier og aspekter, der giver en grundig forståelse af hele emnet. McFerran er også god til at diskutere forskellige synspunkter, uden at nogen får ret, idet hun er eklektisk funderet og har flere måder at forstå ver-

den på. Eksempelvis kan musikken forstås både som et spejl for den unge og som et vindue ind til den unge.

I del 2 beskriver McFerran sangskrivning med de unge både med eksisterende melodier og med de unges egne sange. Del 3 handler om improvisation i grupper og individuelle forløb. Hun tager i begge dele udgangspunkt i de tre overordnede fremgangsmåder: at skabe forståelse, tilbyde accept, facilitere udvikling. Den samme klare ramme med overskrifterne setting & purpose, illustrative vignette, evaluating effectiveness og key points genbruges i alle metodekapitlerne, og det giver læseren et rigtig godt overblik. McFerran er god til at illustrere sine kreative teknikker, der dybest set handler om at gøre sig bevidst, hvilket formål de enkelte metoder har samt terapeutens forholdemåde overfor den unge. Man får absolut et indblik i, hvor kaotisk arbejdet med unge kan være, og historierne kan være meget gribende. Til tider kan McFerrans beskrivelser mangle eksempler på, hvordan det kan gå galt, eller hvad man ikke skal gøre, hvilket også kan være meget lærerigt i tilegnelsen af nye teknikker og metoder.

Del 4 handler om mere utraditionelle fremgangsmåder, og helt naturligt er der ikke længere den samme gennemskuelig i opbygningen af kapitlerne. Kapitel 8 handler om community music therapy med unge, hvor McFerran tilføjer en fjerde fremgangsmåde nemlig en systemisk tilgang, hvor deltagelse i og inddragelse af nærmiljøet er en vigtig faktor. Igen er den teoretiske introduktion grundig og den kædes sammen med den allerede gennemgåede teori. Teknikkerne er knap så gennemskelige i dette afsnit, hvor der er større fokus på

en overordnet anderledes metode og fremgangsmåde, og hvad den kræver af terapeuten. De illustrative eksempler er stadig meget dragende og godt beskrevet. De sidste to kapitler handler om sorgarbejde med unge, og om hvordan man kan bruge performance og musik sammen med de unge. Teknikkerne er stillet op som i afsnit 2 og 3, men de er knap så teoretisk understøttede. Ikke desto mindre formår McFerran på elegant vis at sammenkæde sine personlige erfaringer og stil med flere forskellige teorier og fremgangsmåder, så læseren føler sig godt klædt på til at forstå og arbejde med de unge og musikken. Ligeledes med store udfordringer som at skabe de rigtige rammer, så også skrøbelige unge tør opføre deres egen musik med svære emner som sorg og tab.

Denne bog kan anbefales til alle, der arbejder med eller er tæt på unge med forskellige problematikker eller lidelser. McFerran skriver åbenhjertigt og engageret med stor respekt og sympati for de unge, hvilket kan inspirere enhver kliniker. Selvom bogen i særdeleshed handler om, hvordan musikken kan bruges sammen med de unge, kan andre professionelle behandlere også med fordel drage nytte af de grundige metodebeskrivelser og de meget illustrative eksempler.

